

at jeg fremhæver Uvifseligheden af, at de andre Landsdeles Beboere ogsaa skulle deeltage i Beslutningen angaaende denne Sag; men jeg søger mig opfordret dertil, netop fordi jeg føler mig lykkelig ved selv at henhøre til en Landsdeel, hvis Beboere med Kongen deeltage i at træffe saadanne Bestemmelser, og fordi en saadan Tingenes Tilstand allerede er bleven stillet de andre Landsdele i Udsigt, ansvare vi det dengang for uvifseligt, at man oppebød denne Udviklings Indtrædelse, forinden man endelig ordnede Sagen i sin Heelhed.

Ved at gaae denne Vej, havde man da baade faaet en uopholdelig Betryggelse for den nærmeste Fremtid og en saameget væsentligere Betryggelse for den fjernere, som den var opnaaet ved Hjælp af de constitutionelle Former, man da vilde have, og ved hvilken man da paany kunde lade anerkende Alt, hvad der allerede var foreløbig fastsat for den nærmeste Fremtid. Jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at det jo vel skulde lykkes at enes med Holstenerne om, hvad der i saa Henseende skulde finde Sted. Jeg har den Fortrøstning, at folkelig Frihed, fælles Interesse vil samle til en Eenhed de forskellige Folketammer, som leve under den danske Krone. Jeg nærer den faste Tro, at der vil udvikle sig et fælles politisk Liv i hele Monarchiet, og jeg holder mig aldeles forvisset om, at en saadan Integritetsfølelse allerede gennemtrænger alle Dele af Monarchiet, at der ikke vil møde nogen Modstand mod de første nødvendige Livsbetingelser for et fælles Statsliv, hvis Uafviselighed jeg forøvrigt indrømmer ikke bør drages i Tvivl.

Jøvrigt skal jeg ikke længere opholde mig ved dette Spørgsmaal, da det fortiden ikke foreligger. Saaledes som Sagen nu staaer, er det min Overbeviisning, at skulle vi naae det Maal, som Regjeringen har stillet os, og som ogsaa er Gjenstand for vore Duffers Maal, have vi ingen anden Vej at følge end den, som Regjeringen har paaviist, og det er derfor mit Forslag, at vi skulle gaae ind paa denne Foranstaltning uden nogenformodt Hindring for dens videre Gjennemførelse. Jeg er saaledes nu kommen paa det Standpunkt, at tilraade en fuldstændig, ubetinget og i ingen Henseende indskrænket Antagelse af det konge-

lige Budskab; Spørgsmaalet er derfor nu for mig alene om Tiltrædelsesmaaden. Efter vor Forretningsordens § 8 skal et Udvalg, naar et saadant har været nedsat, gjøre Forslag til Forsamlingens Beslutning, og et saadant Forslag skal da, baade efter hvad der ligger i Sagens Natur og efter hvad der stete sidst, saavel omfatte Sagens Realitet, som angive den Form, hvori Beslutningen kunde affattes. Det Forslag, hvormed jeg er fremkommen, som jeg blev bevæget til at gjøre, da jeg paa den Tid, jeg udarbejdede det, ikke vidste, om noget andet Medlem af Rigsdagen forberedte et Forslag til Budskabets Antagelse, og som jeg har affattet saaledes, at jeg for mit Vedkommende derved kunde blive istand til at stemme for Sagen, dette Forslag har jeg deelt i 3 Afstemningspunkter. Det første indeholder, som jeg tidligere sagde, Rigsdagens hele Beslutning om Sagens Realitet, og er en ubetinget, fuldstændig og i ingen Henseende indskrænket Antagelse af det kongelige Budskab. Det tredje Forslag, hvortil jeg nu skal tillade mig at gaae over, angaaer Affattelsesmaaden. — Det er af sig selv indlysende, at en Beslutning, som fattes af Rigsdagen, ikke kan føre til noget positivt Skridt, uden at den affendes fra Rigsdagen, efter at være bragt i den dertil nødvendige Form. Det er en saadan Form for den under Nr. 1 foreslaaede Beslutning, som jeg har tilladt mig at foreslaae under Nr. 3, hvor der er fremsat et principalt og et subsidiairt Forslag. Efter vor Forretningsorden have vi to Veie at gaae frem paa med Hensyn til den Form, hvori en Rigsdagsbeslutning kan udfærdiges. Den ene Vej er den, som ialmindelighed benyttes ved Lovforslag, hvor vi optage hele Sagens Indhold i Rigsdagens Beslutning, saaledes som den kan emanere som Lov, og hvori altsaa ethvert Ord har bindende Betydning. Den anden Fremgangsmaade er den, som indeholdes i Folkethingets Forretningsorden § 26, hvor det behandles saaledes, at, efterat der har været forhandlet, hvad der i saa Henseende skal vedtages, skal de Udfærdigelser, som blive en Følge af Thingets Beslutninger, enten forfat-